

IN MEMORIAM

Dipl. ing. agr. ŽELJKO BEBEK

Kad smo se opraštali na ribnjačarstvu u Donjem Miholjcu, s nadom u brzi susret, sa srdačno — *do viđenja*, nitko nije znao da je njegov »kofer već bio spreman za jedno dugo, dugo putovanje«. Znali smo da mu je zdravlje narušeno, najprije operacijom kralježnice, zatim dijabetesom, bolestima s kojima se uspješno borio i pobjeđivao, ali nismo znali za pravu opasnost — njegovo srce nije izdržalo napore s kojima se sukobljavao. Umro je 1. travnja 1996., iznenada, nakon završena jutarnjeg rasporeda poslova u ribnjačarstvu, u svojoj radnoj sobi.

Dipl. ing. Željko Bebek rodio se 21. travnja 1946. u malom hercegovačkom selu Vojnici, u općini Ljubuški. Bio je deveto dijete majke Kate i oca Mije. Iako u teškomu materijalnomu stanju, roditelji su ga poslali na školovanje u Ljubuški, gdje je završio gimnaziju. Nakon završene srednje škole odlazi u Zagreb gdje se upisuje na Agronomski fakultet. Školovao se uglavnom sam, odlazeći svakog ljeta radići u Njemačku da bi zaradio sredstva za život.

Diplomirao je godine 1975. U tijeku studija u Zagrebu upoznao je svoju suprugu Ljiljanu, zajedno odlaze u Donji Miholjac tražeći posao. Iste se godine zaposlio u ribnjačarstvu u Donjem Miholjcu. Nakon završena pripravničkoga staža imenovan je tehnologom i prvim suradnikom direktora poduzeća, a godine 1985., poslije odlaska direktora u mirovinu, imenovan je za direktora ribnjačarstva. Na toj je dužnosti ostao do svoje prerane smrti.

Diplomirao je godine 1975. U tijeku studija u Zagrebu upoznao je svoju suprugu Ljiljanu, zajedno odlaze u Donji Miholjac tražeći posao. Iste se godine zaposlio u ribnjačarstvu u Donjem Miholjcu. Nakon završena pripravničkoga staža imenovan je tehnologom i prvim suradnikom direktora poduzeća, a godine 1985., poslije odlaska direktora u mirovinu, imenovan je za direktora ribnjačarstva. Na toj je dužnosti ostao do svoje prerane smrti.

Radne aktivnosti dipl. ing. Željka Bebeka bile su velike. Radeći kao tehnolog, upoznao je različitu problematiku uzgoja riba u šaranskim ribnjacima. Usavršavao je svoje znanje praksom, te postizao pozitivne rezultate, koji su napose došli do izražaja kad je postao direktor.

Za vrijeme njegova rukovođenja provedene su rekonstrukcija i modernizacija ribnjaka, sagrađeni su novi objekti za intenzivni uzgoj riba. Posebnu je pažnju posvećivao uzgoju ribljega mlađa, te je postigao značajne rezultate. Uvažavao je struku, konzultirao se s kolegama i suradnicima. Posjetio je mnoge strane zemlje gdje se upoznao s novim dostignućima u svjetskoj tehnologiji.

Podržavao je znanstvenoistraživački rad, što je rezultiralo nekoliko znanstvenim radovima s područja kvalitete vode u šaranskim ribnjacima i uzgoja ribljeg mlađa, u kojima je bio koautor. Sve se to odrazilo na znatno povećanje proizvodnje riba, napose ribljega mlađa, što je ribnjačarstvo u Donjem Miholjcu svrstalo među vodeća u Republici Hrvatskoj.

Uspješno se bavio i komercijalnim poslovima, te je stekao dugogodišnje poslovne partnere na domaćemu i inozemnomu tržištu.

Osim struke, volio je i svoju domovinu Hrvatsku. Vezan za hercegovački krš na kojem je proveo djetinjstvo, zavolio je i ravnu Slavoniju, te svojom domovinom smatrao Hrvatsku. Za nju je bio angažiran još godine 1971. u studentskim demonstracijama. Sretan je dočekaio stvaranje neovisne i suverene Republike Hrvatske, te joj se stavio na raspolaganje svim svojim mogućnostima koliko je to njegova bolest dopuštala.

Željko Bebek bio je nježan i brižan otac obitelji, ali je njegovo veliko srce kucalo i za prijatelje, suradnike, kolege i znance. Nećemo zaboraviti srdačne susrete s njim, ljubazno gostoprimstvo, ne samo za prijatelje, kolege i znance, nego i za putnike namjernike.

No, kako govori stih S. Jesenjina: »Gorko je životu znati kraj.« Ostajemo s velikom tugom zbog preranog rastanka i s trajnim sjećanjem na našeg Željka Bebeka.

Dr. Ljubica Debeljak